

Panie Jezu, Nauczycielu i Mistrzu...

Wspieraj myśli i poczynania Pasterzy Kościoła, Papieża Benedykta XVI, Prymasa Kościoła Polskiego, Biskupów, Kapłanów - szczególnie naszych lokalnych, aby kontynuując dzieło ewangelizacyjne Jana Pawła II – pobudzali ludzi do poszukiwania wartości wiary i miłości bliźniego. Niech rozwija się ich praca duszpasterska w najpiękniejsze Dzieło Nowego Tysiąclecia – pokój między ludźmi, zrozumienie i szansa na intelektualny i duchowy rozwój każdego człowieka...

Wspomóż, Panie, dążenia Kościoła do szybkiej beatyfikacji Jana Pawła II, gdyż wszyscy potrzebujemy współczesnych świadków wiary i nadziei, potrzebujemy światła w ciemnych labiryntach codziennych spraw i problemów, Osoby odniesienia, która za życia wskazywała drogę i rozwiązania. Potrzebujemy Go jako Świętego przykładu uczciwości, sumienności, mądrości i pokory – a przez to wszystko – prawdziwej wielkości...

Opiekuj się Panie Nauczycielami i wszystkimi pracownikami szkół, by mieli odwagę być zawsze sobą, by potrafili korzystać ze źródła największej mądrości i jedynej prawdy, płynącej z wiary w Boga i pokory wobec Niego. Mądrości stokroć ważniejszej dla kształtowania człowieka niż wiedza budowana na materialnym dorobku cywilizacji. By spełnili Twoje, Panie, oczekiwania - misję towarzyszenia młodym ludziom w trudzie poznawania świata i w pierwszych próbach zmieniania go na lepsze...

Otocz łaską dzieci i młodzież, niech rozwijają się i kształcą na miarę Twoich oczekiwań, niech wzrastają fizycznie, społecznie i duchowo – przy bezpiecznej opiece rodziców i nauczycieli. Poleć ich opiece Twojej Matki, by i ona czuwała nad trudem i bólem dojrzewania, a wówczas bez uszczerbku na zdrowiu i duchu wejdą w dojrzałość i zastąpią nas, przejmując odpowiedzialność za sprawy naszej Małej i Wielkiej Ojczyzny...

Pomóż nam, Panie, wspólnie pracować nad jednym celem – szerzeniem dobra i miłości bliźniego wokół siebie – każdego dnia, w każdej godzinie pracy i odpoczynku, modlitwy i zabawy, na lekcji i przerwie szkolnej. W każdej sytuacji, aby przynależność do wspólnoty parafialnej wzmacniała nas, dając poczucie bezpieczeństwa i akceptacji. By każdy człowiek odczuwający głód miłości, mógł ją znaleźć właśnie wśród nas, a my – wzajemnie, byśmy stwarzali sobie okazje do czynienia dobra i konsekwentnie uczyli tego naszą młodzież...

Ciebie prosimy...

[aut. Dorota Rybarska – Jarosz]